

בבא קמא פרק א
משנה א' - אבות נזיקין

ארבעה אבות נזיקין.

החטב	הנזק
רבי: קרן, שן, רגל. שמואל: רגל.	שור
נזק שהניזק מגיע למזיק.	
רבי: אדם. שמואל: שן.	מבעה
אש.	
	הבער

*לפי שמואל המשנה מדברת במועדים מתחילתם, ולכן אינה מדברת על קרן שהוא תם מתחילתו.
קרן - יש בו תם ויש בו מועד.
שן ורגל - מועדים מתחילתם.

התולדות	המקור בתורה	מחוק הנזק	הנזק
1. הזיקה בגופה. 2. הזיקה בשערה. 3. הזיקה בשליף שעליה. הזיקה בזוג.	"ושילח את בעירה..."	מזקת בדרך הלזכה.	השור
כיחו וניעו ברשות הרבים לאחר שנחו.	"כי יפתח איש בור..."	הניזק מגיע למזיק.	הבור
1. נתחככה בכותל ושברתו. 2. טינפה פירות להנאתה.	"וביער בשדה אחר..."	יש הנאה להיזקו.	מבעה

בבא קמא פרה א

המטא
דבר למס' ט"א

הבער	כח אחר מסייע.	"כי תצא אש ונאכל גדיש..."	אבנו סכינו ומשאו שהניחם בראש גגו והזיקו ברוח מצויה.
-------------	------------------	------------------------------	--

משנה א

"לא הרי"

<i>הסיבה</i>	<i>לא היתי לומד</i>	<i>אם היה כתוב</i>
כיון שבשן יש צד קולא יותר מרגל. רגל חמור יותר , שכן היזקו מצוי, ואילו שן אין היזקו מצוי.	שן	רגל
כיון שבשן יש צד חומרא יותר מגרל ששן יש הנאה להיזקה ויצרה תוקפה לאכול , מה שאין כן ברגל אין הנאה להיזקה ואולי התורה פטרה!?	רגל	שן
כיון שבשן יש צד חומרא שהם בע"ח ולכן הבעלים צריכים לשמור היטב אבל אש שאין בה רוח חיים אולי פטרה!?	אש	שן + רגל

בבא קמא פרק א

<p style="text-align: center;">בשן רגל ואש יש צד חומרא שדרכן לילך ולהזיק אבל בור שאין דרכו לילך ולהזיק אולי התורה לא חייבה!?</p>	<p>ב ו ר</p>	<p>+ שן רגל + אש</p>
---	--------------	--